

hos optaget en Slutningspassus i sin § 1, nemlig den anden Sætning i sammes 3die Stykke, der gaaer ud paa at bemyndige Regjeringen til ved Tractater at vedtage herfra afvigende Regler paa Betingelse af Gjensidighed. Det nævnte Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, naar en Person er bleven Underfaat i et andet Land, og naar han kan siges at være løst fra den tidligere Stat, har nemlig foranlediget megen Strid mellem Staterne, Stridigheder, som ofte ere gaaede meget vidt, navnlig mellem England og Nordamerika, og dette har ført til, at man i de senere Aar har bestræbt sig for saavidt muligt at fjerne saadanne ved Tractater. Saaledes er der sluttet Tractater af denne Art f. Ex. mellem Nordamerika og det nordtydske Forbund og mellem Nordamerika og Baiern, ligesom ogsaa mellem Nordamerika og andre amerikanske Stater. Disse Tractater gaae da ud paa at fastsætte bestemte Betingelser, under hvilke den ene Stat erkjender, at en Person er bleven Borger i den anden Stat og omvendt. Den Tractat, som Nordamerika har afsluttet med det nordtydske Forbund, gaaer saaledes ud paa, at den Mand, som udvandrer fra Nordtydskland til Amerika, bliver nordamerikansk Borger, saasnart han har opholdt sig i 5 Aar i de nordamerikanske Stater, og at han, hvis han senere ønsker at vende tilbage til sit forrige Hjem, igjen opbører at være nordamerikansk Underfaat og paany bliver nordtydsk Borger, naar han atter har taget fast Ophold i Nordtydskland og har den Hensigt ikke at vende tilbage til Nordamerika, hvorhos det udtrykkelig tilføies, at, saasnart han blot har opholdt sig paany i to Aar i Nordtydskland, betragtes dette som eenstydigt med, at han har opgivet at vende tilbage til Amerika. Tractater af denne Art, men med andre Tidsfrister, forsaavidt Saadant maatte anses for ønskeligt, er det, at Udvalget vil aabne Regjeringen Afgang til at afslutte ved den sidste Passus i den af det foreslaaede § 1. — I Udvalgets § 2 er der dernæst foreslaaet udtalt en Bestemmelse, som vistnok maa anses for aldeles nødvendig, nemlig den Bestemmelse, at Ophøret af Indfødsrettens Virkninger, derved at man er Borger i en fremmed Stat, ikke kan komme til An-

vendelse paa de Personer, hvem Indfødsret er forbeholdt ved Fredstractaten af 30te October 1864, Artikel XIX. Det vilde nemlig stride imod den Stilling, som i det Hele taget er skabt for de paagældende Personer ved den nævnte Tractat, der medfører, at de, uagtet de boe i Hertugdømmerne og ere preussiske Underfaatter, dog skulle vedblive at have dansk Indfødsret for deres Personer. — Jeg skal kun endnu tilføie, at, naar Udvalget har tilladt sig at foreslaae en anden Redaction af Regjeringens Udfast med nogle Endringer, da er det ingenlunde skeet i den Tro, at man saa vil have bortryddet alle Tvivl og bortfjernet enhver Anledning til Collisioner og Strid mellem fremmede Stater og vor Lovgivning om Underfaatsforholdene. Ivertimod er det Udvalget vel bevidst, at det kun er enkelte, i Grunden kun en ringe Deel af Vanskelighederne, som gjennem dets Forslag blive fjernede. Det er Udvalget vel bekendt, at der, selv naar Lovforslaget vedtages i den af det foretrukne Form, meget godt vil kunne opstaae forskjellige Vanskeligheder overfor andre Stater, hidrørende fra andre Dele af vor Lovgivning og navnlig fra den store Lethed, hvormed det underfaatlige Vaand kan stiftes og løses efter dansk Ret. Men en Indgaaen paa de herhenhørende Spørgsmaal vilde ikke have kunnet skee, uden at man havde taget den hele Lovgivning om alle disse Forhold under Overveelse, Noget, som Udvalget efter hele sin Stilling til Lovforslaget vistnok ikke kunde siges at være faldet til.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører havde utvivlsomt Ret, naar han meente, at, selv om Thinget vedtog dette Lovforslag, var ikke dermed Muligheden af internationale Conflictier i det heromhandlede Forhold ubeløst, idet saadanne ogsaa kunde fremkomme paa Grund af andre Sider af vor Lovgivning. Der har imidlertid hidtil fortrinsviis kun været Spørgsmaal om at faae de Vanskeligheder fjernede, som reiste sig fra Indfødsrettens Bevarelse, og dertil har derfor ogsaa Lovforslaget indskrænket sig. Jeg maa iøvrigt, efter at have hørt den ærede Ordførers Udtalelser, være af den Mening —